

El circ arriba a la vall de Bianya

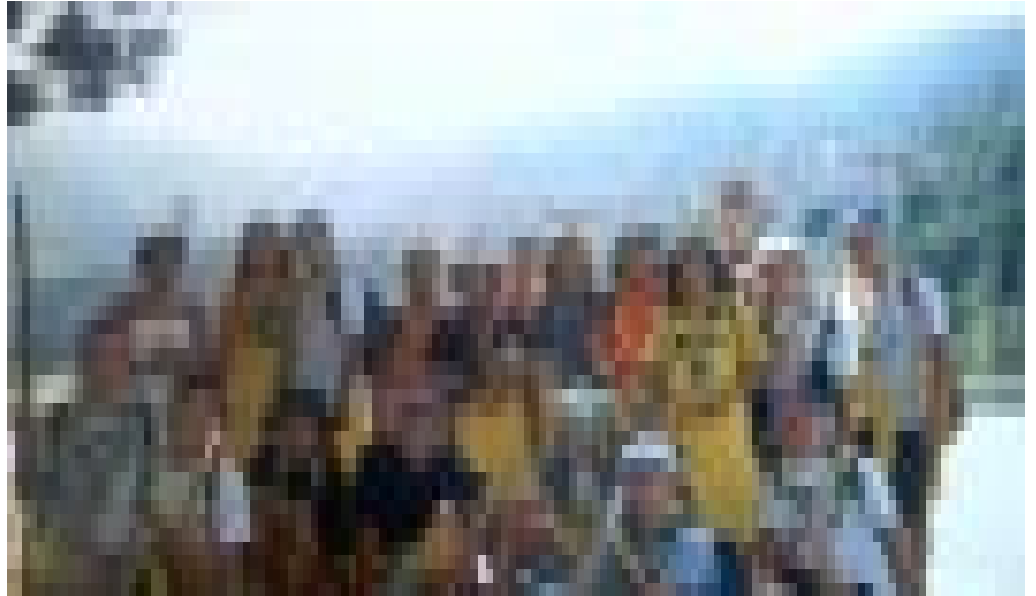
El circ és màgia, és il·lusió, és alegria, és color i és vida. El nostre circ va ser tot això i molt més. Els Llops i les Daines de La Claca vam instal·lar el nostre circ a La Vall de Bianya del 3 a l'11 d'agost. 19 nens i nenes, 4 caps i un cuiner vam pujar a l'autobús que ens esperava davant l'ajuntament de Cassà per portar-nos al nostre destí: la pineda de La Vall de Bianya.

L'autobús ens va deixar abans d'arribar a lloc. Per aquest motiu cadascú va agafar els seus estris i ens vam dirigir a la pineda on viuríem els pròxims dies. Un cop allà, vam trobar els muntadors (també anomenats pares) treballant de valent i amb un tres i no res van instal·lar les carpes del circ. Les caravanes les vam muntar per sisenes després d'estudiar detingudament el terreny i trobar el lloc més indicat, cosa que ens va costar força, tot cal dir-ho. Un cop vam tenir les caravanes a bon lloc vam realitzar dos tipis, una espècie d'armaris, on vam deixar tots els nostres estris.

L'endemà al matí ens vam repartir els papers de domadors i feres. I ens vam convertir en elefants, lleons, tigres i domadors després de crear divertides disfresses de cada personatge. A la tarda les feres es van escapar i els domadors van començar la gran cacera. Un cop trobades totes les feres quedava la feina més feixuga, calia ensinistrar-les i tenir-les llestes per l'espectacle de la nit. Tots els domadors van aconseguir l'objectiu i els espectadors van gaudir d'allò més.

El dilluns vam anar a Castellfolit de la Roca on vam fer una gran investigació per descobrir el misteri del malabarista i vam conèixer tots els racons del poble després de fer un joc pels seus carrers. Havent dinat i com que el sol picava d'allò més vam dirigir-nos a la piscina del poble per refrescar-nos una mica. A la nit, un minut després d'haver arribat a les nostres tendes es va posar a ploure, a tronar i a llampegar com mai havíem viscut. Aquella nit ens vam adormir mentre sentíem el soroll de la pluja.

El dia següent la pluja ens va anar visitant de tant en tant, però això no va impedir que juguéssim tot el matí i que a la tarda pintéssim les samarretes, això sí, sempre sota el tendal. A la nit, però, la

El grup de Llid's el dia que va anar d'excursió a Castellfolit de la Roca, on va participar en un joc d'investigació

AE LA CLACA

pluja va parar i vam visitar als Ring's que estaven instal·lats en el mateix camí una mica més avall i amb els que vam realitzar el joc de nit.

Tot i la por que ens tornés a ploure i no poguéssim fer les activitats previstes vam tenir tota la sort del món i vam poder anar caminant fins a l'ermita de Sant Eudald de Jou. Allà vam jugar, vam conèixer a la gent que hi viu, vam sopar, vam fer un joc de nit de camuflatge i vam dormir sota les estrelles. L'endemà tot xino-xano vam arribar fins al campament i un cop tots sota soplug es va posar a ploure!

Els últims dies de campaments vam descobrir el codi morse, vam omplir els cançoners amb les dedicatòries dels companys i vam fer el gran espectacle final del circ de Bianya on no hi van faltar els pallassos, les gimnastes, els domadors amb les seves feres, el malabarista, el llegidor de cartes i la presentadora, és clar!

Van ser nou dies plens d'activitats, de rialles, de mullades a la gorga i a sota la pluja, de compartir xerrades amb els companys a dins de la tenda, de reflexions en els bona nits, de moviment en els bons dies, de corregudes amunt i avall, de rentar plats a les palanganes, de tenir cura més o menys de les pròpies coses, de créixer una mica més, de conèixer millor que és això de ser llops i daines, escoltes, clacaires...

TANT COM PUC

Caps de Llid's

Un grup de daines al campament i, a sota, els llid's a l'ermita de Sant Eudald de Jou

INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES I FONTANERIA
GENER & CASADEVALL, S.A.

TALLER I OFICINES: CASTELL, s/n - TELS. 972 460 725 - 972 460 624-FAX 972 46 32 13

E-mail: genercasadevall@terra.es

17244 - CASSÀ DE LA SELVA (Girona)

El grup de rangers i noies guies que va acampar el passat agost a la vall de Bianya; a sota, l'hora del sopar

Campament de RiNG'S a la Vall de Bianya

El dia 3 d'agost els RiNG's ens vam trobar tots a les 8 del matí a l'estació, on ens esperava l'autobús que ens havia de dur fins al lloc d'acampada. El viatge no va ser gaire llarg; però un cop allà vam haver de caminar una bona estona fins arribar al nostre terreny. Com pesaven les motxilles!

El terreny d'acampada era immens, estava allunyat de la carretera i just a sota hi havia el riu: era perfecte! Amb l'ajut dels pares i els caps de suport que van venir a muntar el campament, ben aviat vam tenir distribuïdes les tendes, la cuina, el menjador...Ja estàvem instal.lats i preparats per començar una aventura extraordinària.

Com ja és costum, cada una de les patrulles de la unitat es va esforçar a preparar les activitats d'un dia concret; van ser dies intensos, amb un munt de jocs per fer des de la sortida del sol fins ben entrada la nit. Però no tot van ser jocs; també vam divertir-nos aprenent com fer espelmes de disseny i samarretes tenyides; eique estem fets uns artistes! I entre joc i taller, cada dia trobàvem una estona per remullar-nos, explorar el riu o saltar a l'aigua des d'una roca.

Les excursions també hi van tenir cabuda; vam sortir del campament de bon matí molt ben equipats i preparats per passar dos dies fora (sac de dormir, màrfega, fognets, menjar, roba d'abric, farmaciola...); vam encaminar-nos cap a Castellfollit de la Roca i un cop allà, vam anar a la piscina municipal a banyar-nos

i ens hi quedàrem a dinar. I després, vam continuar la nostra excursió fins a la Muntanya del Cos. Va ser difícil arribar-hi, ja que la pujada era molt forta, però va valer la pena: la vista era impressionant! Vam fer el sopar allà dalt mateix i vam passar la nit fent bivac. L'endemà al matí, molt cansats però orgullosos de l'esforç fet i l'experiència viscuda, vam baixar cap al campament. A l'hora de dinar ja érem al nostre terreny!

Ja ho veieu, tot i que la pluja va intentar diversos dies de fastiguejar-nos els campaments, vam passar uns dies genials, d'aquells que es recorden durant molt de temps!

Ah, i no ens volem oblidar de donar les gràcies als pares i caps de suport que ens van ajudar a muntar i desmuntar els campaments i als caps que van venir a cuinar, de ruta amb nosaltres o a visitar-nos durant els campaments.

Pic's: de ruta per França, Suïssa i Itàlia

Després de molts dies de preparació, el 31 ha arribat i ens disposem a marxar. Malgrat l'hora en què sortim, estem tots molt animats i després de distribuir-nos en les dues furgonetes, comencem el que serà una ruta de deu dies. La música no para i anem veient com neix el dia tot viatjant cap a França. Quan arribem als llacs de Salde ja hi ha algú que dorm. Anem tirant i la primera parada ja és la d'esmorzar. Fem canvi de furgonetes i continuem viatjant fins a arribar a Saint-Gervais. Inicialment teníem previst començar la ruta des d'un punt més allunyat, però veient el temps que ens fa, preferim anar a aquest poble i posposar un dia l'inici de la ruta. Allà distribuïm menjar i material comú i deixem les motxilles preparades. Fem una mica de turisme i sopem en una plaça del poble. Com que continua fent mal temps, només ens queda l'opció d'anar a un local municipal on fan balls tradicionals per veure què és allò més típic de la regió. Quan això acaba anem a instal·lar-nos a una glorieta intentant passar inadvertits. Resulta que no ho fem massa bé, perquè a mitja nit ens despertem notant que ens han tirat pedres. I quan aconseguim tornar a dormir resulta que algú ens tira ous. La veritat és que una mica decepcionats de la rebuda del primer dia, comencem a desmuntar per començar a caminar.

Anem tirant i quan ja estem a mig matí (no mig camí!!) doncs es posa a ploure. Continuem amb capelines, quin remei!, tot fent ziga-zagues per un turonet. Llavors ja veient el refugi, tot i que lluny, ens proposem en petits grups acabar d'arribar. Es fa etern, però val la pena. Un cop al refugi dinem, fem sessió de massatges, juguem als jocs preparats per nosaltres i ja és hora de fer-nos el sopar i dormir.

L'endemà ens llevem a una hora infer-

El primer dia de ruta, quan va començar a ploure

Al primer refugi, Tre la Tete

 LA SELVA®
 JOAQUIM ALBERTÍ, S.A.

A l'esquerra, amb uns escocesos a Kandersteg; l'altra imatge, és la foto oficial del grup a Chamonix, amb el Montblanc al fons.

nal (com cada dia) i caminem tot el dia sense pluja. Anem fent per camins bastant amples fins que ens trobem davant un coll altíssim que ens toca pujar. Arribem cansadíssims a dalt i allà hi ha una cabana per esperar-s'hi a recés. Hi fem un mos i continuem per un caminet que ens porta directe al segon refugi. Per primer dia ens dutxem amb aigua calenta, coneixem uns caminadors francesos que ens anirem trobant al llarg d'uns dies i mengem calent i bo (cus-cus i tot).

Al dia següent plou i de valent, la major estona de camí. Tenim un tros curt de pujadeta, llavors ja ve baixada on fins i tot trobem neu. Anem caminant de planer (de falso llano) molta estona i de cop i volta també ens veiem una muntanya immensa al davant que hem de pujar. Anem fent de mica en mica i amb pluja i pedra que acompanyen. De cop ens trobem a un coll on, amb pedres a terra hi ha un gran escrit que diu "Kings of the world", la veritat és que si que et sents el rei. Just aquell punt és la frontera entre França i Itàlia. A partir d'aquell moment s'acaba qualsevol pujada de la ruta. Ja de baixada anem notant una flora més variada i al cap d'un estona ens trobem amb una caseta molt acollidora a la falda d'una muntanya i allò és el refugi on hi passarem la nit. Tenim una glacera a pocs metres d'allà on dor-

mim.

Ja el dia 5 comencem baixant per una pista i acabem en una carretera. El temps és molt irregular. Arribem a Courmayeur (Itàlia) i allà fem temps, tot escrivint les primeres postals, per agafar un bus que tot travessant el túnel del Mont-Blanc ens portarà a Chamonix (França). Aquesta última localitat és com Andorra la Vella de turística. Dormim en un alberg junt amb d'altres catalans, navarresos, alemanys...

L'endemà amb les furgonetes anem tirant cap a Kandersteg. Un poble suís que acull l'únic camp internacional escolta establert tot l'any. Hi arribem al migdia. Un cop instal·lades les tendes i el "tendal" fem el dinar. Just en aquell moment ens apareix un americà que ens convida d'una ollada de "chili" que ha cuinat. Acceptem agraits. El que queda de tarda ho dediquem a la descoberta del camp. Sopem i després del Bona nit tots a dormir.

El següent dia, com que plou, demanem a les oficines centrals un sopluig i ens deixen la "Chimney room" per la tarda. Mentrestant al matí ens posem sota uns porxos propers a l'entrada del camp. Allà juguem a una versió de "el pistolero" i cantem amb la guitarra, la pandereta, l'ou i la gralla. Just per aquest últim instrument se'ns apropa un grup italià per saber com funciona ja que han sentit el seu so con-

tudent des de lluny. Els fem una demostració i tot seguit quedem per fer una vetllada conjunta a la nit. Resulten ser els nostres veïns de parcel·la. Ens ho passem molt bé tot descobrint la similitud de les danses que coneixem.

El següent dia ens tornen a deixar la Sala de la xemeneia degut al mal temps. Allà fem dinàmiques i jocs de rol per anarnos posant en sintonia de cares al compromís que haurem de prendre aquesta nova ronda. Coneixem uns escocesos del Barça. Per la tarda desmuntem la instal·lació. A la nit dormim en una tenda ja preparada per ocasions com aquesta i així l'endemà podem sortir d'hora. Comencem el viatge de tornada. Dinem a Interlaken després de visitar aquesta magnífica ciutat i comprar la pertinent xocolata de record. Continuem i quan és hora de sopar parem a una àrea de l'autopista francesa. Ben sopat (llenties amb xoriço tot de lluna) ens disposem a dormir a un bosc proper. Ens fa un xàfec i acabem repartits entre les dues furgonetes i un porxo. L'endemà només queda més carretera i ja arribar a mitja tarda per ordenar el material i fer l'hora dels adéus.

Anna Corney i Graciela Coris & CO.